

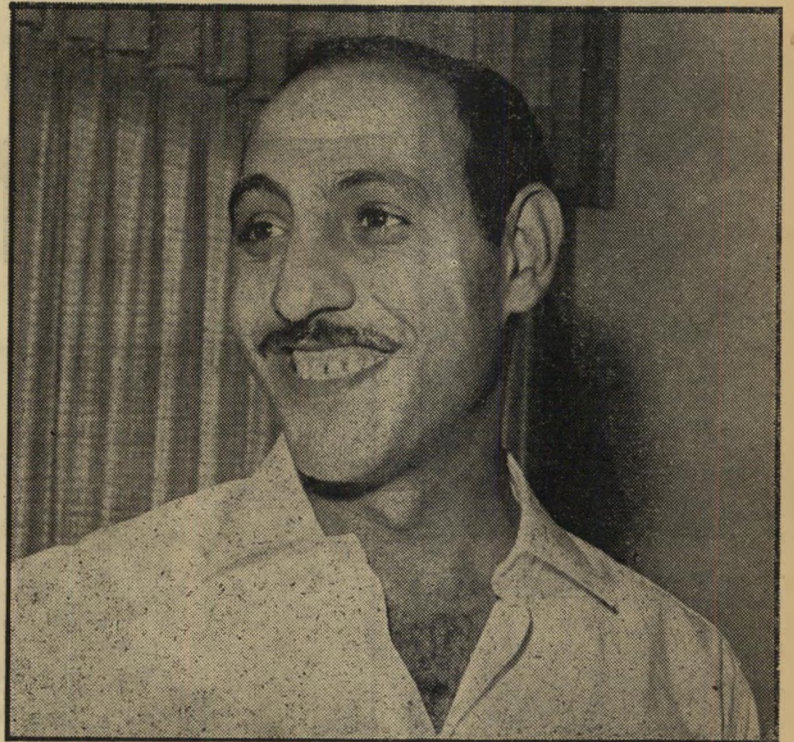
דו"ח מפעל הפיס

בראשית מפעל הפיס היה הפרס הגדול 1000 ל"י, אולם הפיס רב-התועלת לפרט ולציבור גדל ועמו גדלו הפרסים, עד שהשבוע, בשנה ה-11 לקיומו של מפעל הפיס, הוחלט על פרס גדול באמת:

45.000

כן, הפרס הגדול של מפעל הפיס יהיה עתה, מדי שבוע, ארבעים וחמש אלף לירות ישראליות. כי מפעל הפיס, הסוקר, ללא הרף, את דעת הקהל, על-מנת לבוא לקראתו כמה שאפשר יותר, גילה זה זמן מה שמאות אלפי רוכשי כרטיסי הפיס רוצים בפרסים מהותיים יותר. רבים היו מוכנים לוותר על זכייה קטנה ובלבד לזכות בזכייה גדולה. מה שדי מובן. אבל גם אלה שזכו בזכיות של ממש כבר לא היו מאושרים כל כך. הם סברו כי אם כבר זכייה — אז כבר זכייה.

לכן החליט מפעל הפיס לסייע בידי קהל רוכשי כרטיסי הפיס והגדיל

לירות — שהם הפרס הגדול ופרס הפיס של צידו, **30.125** הן מולו של ספר הגברות צמח יקר, אב לארבעה ילדים, שפתר הרבה בעיות עם הזכיות, וממשיך ברכישת כרטיסי פיס.

במידה ניכרת את הפרסים. אבל, הואיל ופרסי הפיס נובעים מהכנסותיו, נאלץ המפעל גם להעלות את מחיר הכרטיס השבועי. כרטיס פיס שלם יעלה מהשבוע שלוש לירות. והקונה כרטיס בשלוש לירות עלול לזכות ב-45 אלף לירות. והרי זאת כבר זכייה של ממש.

אולם יש לדייק. כרטיס הפיס יעלה, בעצם גם להבא, שתי לירות. אך כל מי שרוצה לזכות בתוספת הפרסים (כמו במקרה של הפרס הגדול, שהיה עד כה 30 אלף לירות, והמאפשר עתה זכייה נוספת של 15 אלף לירות, ז. א. 45 אלף לירות בסך הכל) חייב לקנות את הכרטיס השלם. העולה שלוש לירות והכולל את הספח וכאשר ספח זה צמוד לכרטיס הוא עלול לזכות את בעליו בתוספת פרס לפרסים הגדולים ונוסף על כל זאת ניתנת על-ידי רכישת הספח גם הזכות להשתתפות בהגרלת פרסים נוספת.

כך יוצא שכל הרוכש כרטיס שלם, בשלוש לירות, משתתף בשלוש הגרלות: הגרלת הזוטא הידועה (ושהזכייה המינימלית בה היא מעתה שלוש לירות, אפילו לקוני כרטיס לא-שלם בשתי לירות); ההגרלה הרגילה וההגרלה הנוספת של הספח.

ועם כל הכבוד לפרסים הגדולים, גם הפרסים הבינוניים לא מקופחים: כל הפרסים הוגדלו במידה ניכרת, ורבו הזכיות של 40 לירות ומאה לירות. וכך קרה שבבת אחת גוונה שיטת ההגרלות, גדלו הסיכויים ורבו הזכיות, שסכומן הכולל יגיע לכדי 900 אלף לירות לשבוע.

הנהגת כרטיס הפיס השלם ייחנה לא רק את הפרט בתור פרט (וכאן כדאי לזכור עוד פעם שכאשר הקונה יבקש כרטיס של שתי לירות, ייתלש מן הכרטיס הספח ויוחזר על-ידי המוכר למפעל הפיס והקונה לא יוכל ליהנות מזכיות הגרלת הספח, אך מאידך אם הוא קונה כרטיס שלם בשלוש לירות,

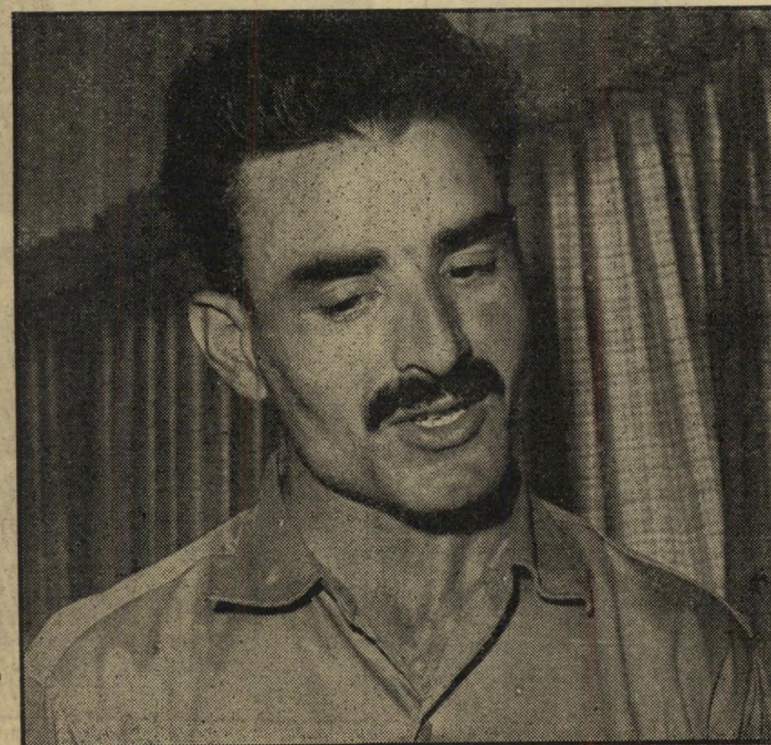
לירות עלו בפנים של מורה הברימצווה ישראל ויינמ" **11.000** ראובן וזה בצורה הפשוטה ביותר. באחת ההגרלות זכה בפרס של 10 אלפים לירות ולאחר שבוע זכה בעוד אלף לירות.

עליו לזכור כי הספח חייב להשאר צמוד לכרטיס) אלא החדוש הזה ייחנה גם את הפרט כפרט בתוך הציבור הגדול.

אמנם מחלק מפעל הפיס כ-60% של הכנסותיו כפרסים לזוכים, אך המיליונים הנותרים הולכים לשירותים הציבוריים החיוניים של חינוך ובריאות. כל תלמיד שלישי במדינה (וזאת אומרת 200 אלף תלמיד בסך הכל) לומד באחת מ-5000 הכיתות שהוקמו בסיוע מפעל הפיס.

וכן הקים מפעל הפיס כמה וכמה בתי-חולים (מבית-החולים איכילוב בתל-אביב עד למחלקת היולדות בבאר-שבע), יותר ממאה מרפאות ביישובי הספר, עשרות בתי-נוער בכל רחבי הארץ ועכשיו שהכנסותיו תגדלנה עוד יותר עקב המחיר של שלוש לירות לכרטיס יוכל המפעל להיחלץ עוד יותר לעזרת הציבור בשטחי החינוך והבריאות.

כפי שהזכיר השבוע שר החינוך והתרבות, מר אבא אבן: "מצאנו במפעל הפיס שותף נאמן אשר חלץ אותנו מן המצוקה של שכונ בתי-הספר... 38 מיליון הלירות שהעמיד מפעל הפיס... הביאו לנו רווחה רבה" והשר מקווה להיעזר בכספי הפיס גם לפתרון וחיסול המשמרת השנייה בעריה-הפיתוח. או, כפי ששיבח סגן שר הבריאות, מר יצחק רפאלי: "... טוב שתוחדר ההכרה בקרב הציבור הרחב שחלק מהתמורה של כל כרטיס פיס מוקדש לצרכי חולים, והקונים — את ענייני הציבור הם משרתים."

לירות היא הזכייה הגדולה שנפלה הקיץ בחלקו **10.000** של עובד הדאר דוד אבוטובול מעיר-נגנים. כאב לששה ילדים הזכירה באה במועד הנכון לרכישת שיכון למשפחתה.